

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 1.2.2008
KOM(2008) 46 v konečném znění

**SDĚLENÍ KOMISE RADĚ, EVROPSKÉMU PARLAMENTU, EVROPSKÉMU
HOSPODÁŘSKÉMU A SOCIÁLNÍMU VÝBORU A VÝBORU REGIONŮ**

**Směrem ke sdílenému informačnímu systému o životním prostředí (Shared
Environmental Information System – SEIS)**

{SEK(2008) 111}

{SEK(2008) 112}

SDĚLENÍ KOMISE RADĚ, EVROPSKÉMU PARLAMENTU, EVROPSKÉMU HOSPODÁŘSKÉMU A SOCIÁLNÍMU VÝBORU A VÝBORU REGIONŮ

Směrem ke sdílenému informačnímu systému o životním prostředí (Shared Environmental Information System – SEIS)

(Text s významem pro EHP)

1. Úvod

Toto sdělení stanoví přístup pro modernizaci a zjednodušení shromažďování, výměny a využití údajů a informací požadovaných pro koncipování a provádění politiky životního prostředí, podle níž jsou současné, zpravidla centralizované systémy pro podávání zpráv postupně nahrazovány systémy založenými na přístupu k údajům, jejich sdílení a interoperabilitě. Celkovým cílem je udržet a zlepšit kvalitu a dostupnost informací požadovaných pro politiku životního prostředí v souladu s lepší právní úpravou při zachování minimální související správní zátěže.

Na prvním místě se navrhuje soubor zásad, na jehož základě by mělo být v budoucnu organizováno shromažďování, výměna a využití environmentálních údajů a informací. Klíčovým krokem zavádění tohoto přístupu bude modernizace způsobu, jakým budou informace požadované různými environmentálními právními předpisy zpřístupněny prostřednictvím legislativního nástroje, který má být navržen v roce 2008 a který bude pravděpodobně mít podobu revize stávající „směrnice o normalizaci zpráv“ 91/692/ES.

Uvedená revize rovněž umožní okamžitě zrušit omezený počet zastaralých požadavků na podávání zpráv a také povede k dalšímu zjednodušení a modernizaci v následujících liniích:

- pomůže podnítit další zjednodušení požadavků na informace v tematických environmentálních právních předpisech tím, že se poskytne logický a aktuální celkový rámec;
- může podnítit obdobný vývoj v mezinárodních úmluvách, z nichž podle odhadů vychází 70 % požadavků na podávání environmentálních zpráv, jimiž jsou členské státy zatíženy;
- podpoří zlepšení tím způsobem, že shromažďování údajů a jejich výměna mezi členskými státy bude organizována.

Toto sdělení rovněž popisuje další doprovodná opatření, která mají být přijata na evropské, vnitrostátní a místní úrovni a která budou nezbytná pro provádění zásad stanovených níže.

2. ZÁSADY, NA NICHŽ JE ZALOŽEN SDÍLENÝ INFORMAČNÍ SYSTÉM O ŽIVOTNÍM PROSTŘEDÍ

Zásady, na nichž má být sdílený informační systém o životním prostředí (SEIS) založen, jsou následující:

- informace musí spravovány co nejbližší svému zdroji;
- informace musí být shromažďovány pouze jednou a musí být sdíleny s ostatními dotčenými stranami pro různé účely;
- informace musí být snadno k dispozici veřejným orgánům a umožnit jim snadno splnit jejich povinnosti v oblasti podávání zpráv, které vyplývají z právních předpisů;
- informace musí být snadno dostupné konečným uživatelům, zejména veřejným orgánům na všech úrovních od místní po evropskou, aby mohly včas posoudit stav životního prostředí a efektivitu jejich politik, jakož i koncipovat politiku novou;
- informace také musí být dostupné, aby umožnily konečným uživatelům, a to jak veřejným orgánům, tak občanům, učinit srovnání v příslušném geografickém měřítku (např. na úrovni států, měst, povodí) a smysluplně se účastnit rozvoje a provádění politiky životního prostředí;
- informace musí být plně dostupné obecné veřejnosti, a to po řádném zvážení příslušné úrovně agregace a s výhradou přiměřených omezení z důvodu důvěrnosti, informace musí být na vnitrostátní úrovni dostupné v příslušném jazyce (příslušných jazycích) daného státu a
- sdílení a zpracování informací by mělo být podporováno pomocí běžných, bezplatných softwarových nástrojů s otevřeným zdrojem.

Tyto zásady jsou výsledkem různých studií a úvah odborníků prováděných ve víceletém období a jsou koncipovány tak, aby zajistily co nejefektivnější organizaci environmentálních informací, a zejména to, aby investice v současnosti přidělované na monitoring a další procesy shromažďování informací vedly k maximálním možným přínosům, co se týče využití získaných údajů. Uznávají, že zatímco existuje velký objem údajů shromažďovaných veřejnými orgány napříč EU (ať už na místní, regionální, vnitrostátní nebo evropské úrovni), tyto údaje nejsou vždy efektivně využívány, ať už proto, že existence takových údajů není široce známa, nebo kvůli řadě překážek právní, finanční, technické a procedurální povahy.

3. PROČ JE ZAPOTŘEBÍ SEIS?

Šestý akční program pro životní prostředí (6. APŽP) potvrdil, že spolehlivé informace o stavu životního prostředí a o klíčových trendech, vlivech a faktorech environmentálních změn jsou zásadní pro rozvoj efektivní politiky, její provádění a obecněji pro posílení odpovědnosti občanů. Jelikož je životní prostředí veřejným statkem, který náleží všem, je u těchto informací stejně tak zásadní, aby byly široce sdílené a dostupné.

Evropa má dlouhou tradici sdílení environmentálních informací. Systémy environmentálních informací byly účelně využívány na podporu podávání zpráv členskými státy o provádění environmentálních právních předpisů Společenství a nověji na podporu různých procesů rozvoje ukazatelů založených na politických směrech a zaváděných EU a členskými státy. V dnešní době však čelíme novým výzvám vztahujícím se k prioritám 6. APŽP, jako jsou zejména přizpůsobení se změně klimatu, zastavení úbytku biologické rozmanitosti a správa přírodních zdrojů, které od nás budou vyžadovat ještě efektivnější využívání stávajících

informací. Nedávné události jako lesní požáry, povodně a sucha zdůrazňují požadavek na rychlou a snadnou dostupnost přesných environmentálních informací.

Vedle nových výzev jsou zde také nové příležitosti. Zejména technologie nyní umožňuje poskytovat údaje v reálném čase, což dovoluje přijímat okamžitá rozhodnutí a v některých případech zachraňovat životy. Pokud jsou splněny určité technické požadavky – týkající se např. harmonizace formátů a interoperability systémů dat, mohou být údaje rostoucí měrou kombinovány a sloužit jako integrované analýzy, na nichž závisí kvalitní politika.

4. INTERNETOVÁ STRÁNKA O OZÓNU: PŘÍKLAD TOHO, CO SE MŮŽE UDĚLAT

V roce 2006 poskytovalo 22 zemí pravidelně Evropské agentuře pro životní prostředí (EEA) hodnoty ozónu téměř v reálném čase, zatímco pět dalších zemí bylo zapojeno do budování projektu. Projekt internetové stránky o ozónu přinesl úvodní výsledek v červenci 2006, když byla na internetové stránce EEA zveřejněna pilotní fáze. Postupný nárůst v poskytování údajů pokračoval do konce léta, kdy kolem 700 měřicích stanic napříč Evropou poskytovalo údaje pro internetovou stránku o ozónu fungující téměř v reálném čase.

Stránka dává poskytovatelům údajů, odborníkům na kvalitu ovzduší, jakož i občanům EU příležitost získat přehled o situaci na evropské úrovni a také sledovat vývoj kvality ovzduší v určitém regionu a informovat uživatele o místních stránkách s informacemi o kvalitě ovzduší tak, že je propojí s vnitrostátními a regionálními stránkami o ozónu. Je usnadněno srovnání stavu kvality ovzduší napříč státním a regionálním hranicím.

Pro obecnou veřejnost internetová stránka EEA o ozónu téměř v reálném čase zobrazuje v rozhraní mapy naměřené úrovně ozónu a poskytuje další informace o širších dopadech na kvalitu ovzduší. Informace na stránce EEA je v mnoha případech stará jen dvě hodiny. Pokud by mohlo být dosaženo plného pokrytí EU, systém by mohl být využíván pro poskytování informací vztahujících se k letnímu podávání zpráv o ozónu pro Komisi. EEA plánuje rozšířit internetovou stránku o ozónu na další znečišťující látky, ale pro řádné fungování je zapotřebí účast všech členských států. Dokončený systém by tudíž mohl poskytovat informace občanům, údaje potřebné pro výzkumníky, stav informací o životním prostředí pro EEA a zajišťovat soulad informací pro Komisi.

Internetová stránka o ozónu poskytuje běžný příklad z reálného světa o druhu služeb, které umožní otevřený, sdílený systém environmentálních informací, a potvrzuje koncepci SEIS. Je však omezena pouze na jednu znečišťující látku. Uvedený typ přístupu musí být zobecněn pro mnohem komplexnější řadu environmentálních informací, aby podpořil integrované analýzy požadované pro úspěšnou reakci na výzvy 21. století.

5. JAKÉ UŽITKY SEIS PŘINESE?

5.1. Zjednodušení a efektivita

Zatímco přínosy politického závazku ohledně výše stanovených principů jdou nad rámec zjednodušení jako takového, poskytují koncepční rámec nutný pro zjednodušení stávajícího povinného podávání zpráv a monitorování.

Jak je poznamenáno v úvodu, klíčovým krokem v zavádění přístupu SEIS bude modernizace právních předpisů vztahujících se ke způsobu, jak jsou informace požadované

environmentálními právními předpisy Společenství učiněny dostupnými. Odstraněním podávání zpráv v papírové podobě se procesy zajišťující dostupnost informací zjednoduší a budou pružnější a efektivnější.

Jak je rovněž poznamenáno v úvodu, za podmínky, že takový návrh bude doprovázen politickým závazkem ohledně zásad SEIS, povede rovněž k dalším přínosům ze zjednodušení ve vztahu k i) požadavkům na obsah informací v tematických environmentálních právních předpisech, ii) obsahu a postupu pro podávání zpráv na mezinárodní úrovni a iii) efektivnější organizaci činností v oblasti shromažďování údajů uvnitř členských států.

Tím, že umožní efektivnější využití dostupných údajů, usnadní SEIS další zjednodušení a stanovení priorit požadavků na informace, které jsou nyní obsaženy v tematických environmentálních právních předpisech. Toto může mít následný dopad na mezinárodní úmluvy, z nichž vychází velká část požadavků na podávání zpráv, jež zatěžují správní orgány členských států, mnoho z nich se vztahuje k témuž geografickému území jako v případě EU. Nakonec, co se týče nákladů, analýzy ukazují, že některé z nejvýznamnějších úspor mohou být dosaženy zefektivněním činností v oblasti shromažďování údajů uvnitř členských států. Větší harmonizace a stanovení priorit monitorovacích činností na vnitrostátní a regionální úrovni mohou být zejména efektivní při zlepšování nákladové efektivity současných investic.

5.2. Lepší právní úprava, lepší politika

Zatímco zjednodušení je zásadní částí agendy o lepší právní úpravě, musí se také vzít v úvahu, že lepší právní úprava – a obecněji lepší politika – záleží na vysoké kvalitě relevantních a včasných informací. Snížení administrativní zátěže musí být zjevně koncipováno tak, aby v každém případě vedlo ke zlepšení, a nikoli ke zhoršení, kvality veřejné politiky a právní úpravy.

Politický závazek ohledně výše stanovených principů pomůže dosáhnout tohoto cíle tak, že umožní efektivní využití dostupných údajů. Vzhledem k tomu, že environmentální údaje a informace slouží potenciálnímu využití mnoha aktéry k mnoha účelům, od zlepšení mechanismů shromažďování, výměny a využití údajů se dá očekávat významný nárůst využití environmentálně relevantních údajů, jakož i významné snížení nákladů pro uživatele. To zlepší efektivnost politiky životního prostředí napříč celou agendou, což např. zahrne přizpůsobení se změně klimatu, ochranu biologické rozmanitosti a správu vodních zdrojů a také předcházení krizovým situacím v oblasti životního prostředí, jako jsou povodně a lesní požáry, a zvládání takových situací.

5.3. Posílení odpovědnosti občanů

Vedle přínosů ve vztahu k administrativnímu zjednodušení a lepší právní úpravě závazek ohledně výše stanovených zásad také pomůže posílit odpovědnost evropských občanů tím, že jim budou dostupné relevantní a včasné informace, což občanům umožní přijímat kvalifikovaná rozhodnutí týkající se jejich prostředí, včetně přijímání vhodných opatření v krizových případech, a ovlivňovat veřejnou politiku. Poskytování užitečných informací, které veřejnost potřebuje, a to v jejím vlastním jazyce, také napomůže posílení opětovného zapojení občanů do evropského projektu.

6. JAKÉ BUDOU NÁKLADY SEIS?

Při určování nákladů na zavádění zásad SEIS je důležité vzít v potaz, že mnohé relevantní činnosti již v současnosti probíhají a že hlavní výzva – a důvod, proč se požaduje formálnější politický závazek ohledně těchto zásad – je efektivněji sladit tyto činnosti. Některé z nejdůležitějších činností na evropské a vnitrostátní úrovni jsou shrnuty v části 7.

Mohou však být nezbytné některé další investice k dosažení úplného zavedení zásad SEIS vymezených v oddílu 2. Ty lze rozdělit následovně.

- Probíhajícímu úsilí k provedení směrnice INSPIRE bude třeba věnovat zvýšenou politickou a administrativní pozornost, jakož i přiměřené zdroje jak na evropské, tak na vnitrostátní úrovni.
- Vládní nebo jiné instituce zapojené do shromažďování a zpracování environmentálních údajů budou muset přezkoumat a v některých případech možná budou muset změnit své organizační a obchodní modely, aby jejich stávající systémy byly interoperabilní, a propojit je v integrovaný „systém systémů“.
- Instituce a orgány EU budou muset pokračovat nebo posílit úsilí o aktualizaci a zjednodušení požadavků stanovených právními předpisy a zároveň zajistit, že stávající systémy podávání zpráv, u nichž v současnosti převládá centralizovaný přístup, budou koncipovány nebo přizpůsobeny tak, aby byly slučitelné se stále více interoperabilní distributivní sítí.
- Bude zapotřebí dalších investic pro vytvoření nových údajů, které v současnosti nejsou shromažďovány, ale zjistilo se, že mají zásadní význam pro podporu politiky, nebo možná pro harmonizaci monitoringu a systémů údajů, ačkoliv takové investice budou kompenzovány lepším stanovením priorit u požadavků na údaje a zruší se zastaralé povinnosti.

7. SOUČASNÉ ÚSILÍ O VYBUDOVÁNÍ SEIS

Na evropské úrovni byly se závazkem členských států přijaty různé iniciativy přispívající k zavádění zásad SEIS s cílem čelit uvedeným výzvám a využít příležitostí, které nabízí rozvíjející se informační technologie. To zahrnuje:

- V posledních letech Komise navrhla, resp. pracuje na několika opatřeních, která dosahují značného zjednodušení požadavků na podávání zpráv stanovených právními předpisy. Již navržená opatření zahrnují tématickou strategii ke znečištění ovzduší (CAFE). Přezkoumání směrnice IPPC (integrovaná prevence a omezování znečištění) (96/61/ES) se mimo jiné snaží o soudržnost ustanovení směrnice (včetně požadavků na podávání zpráv) s požadavky směrnic o velkých spalovacích zařízeních a spalování odpadu, dále byl nedávno zahájen projekt s cílem identifikovat vnitřní vazby mezi požadavky na monitoring a podávání zpráv stanovenými v různých právních předpisech v oblastech znečištění ovzduší a změny klimatu a poskytnout konkrétní návrhy na zjednodušení.
- Probíhající vývoj v oblasti tématických právních předpisů o životním prostředí rostoucí měrou zohledňuje potřebu přijmout modernější přístup k vytváření, výměně a využití údajů a informací. Příkladem toho je Evropský systém informací o vodě (WISE), který byl

původně koncipován jako nástroj pro podávání zpráv vyplývajících z rámcové směrnice o vodě, nyní probíhá jeho rozšíření tak, aby do roku 2010 zahrnul toky údajů podle velkého počtu stávajících a budoucích směrnic týkajících se vody, jakož i příslušné statistické údaje o vodě.

- Směrnice 2007/2/ES o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropě (INSPIRE). Uvedená směrnice byla přijata v březnu 2007 a obsahuje ustanovení s cílem zlepšit přístup k prostorovým datům a jejich interoperabilitu. Směrnice INSPIRE je založena na podobných zásadách jako SEIS a její úspěšné provádění napomůže k překonávání stávajících nedostatků co do využití a využitelnosti prostorových dat schraňovaných veřejnými orgány. Je však třeba vzít v potaz, že se INSPIRE nebude přímo zabývat daty nesouvisejícími s prostorem, resp. jiné než numerické povahy, a že sama od sebe nezaručí organizační konsolidaci uvnitř členských států a přímo nepovede ke zlepšení kvality a srovnatelnosti údajů.
- Směrnice 2003/4/ES o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí (aarhuská směrnice) dává občanům právo na environmentální informace schraňované nebo vytvářené veřejnými orgány, a to včetně informací o stavu životního prostředí, ale také o politikách nebo přijatých opatřeních nebo o stavu lidského zdraví a bezpečnosti v případě, že mohou být ovlivněny stavem životního prostředí. Žadatelé jsou oprávněni získat tyto informace do jednoho měsíce od podání žádosti a bez uvedení důvodu, proč informace požadují. Veřejné orgány jsou navíc povinny aktivně rozšiřovat environmentální informace, které mají k dispozici.
- Iniciativa Globální monitoring životního prostředí a bezpečnosti (GMES) má za cíl poskytnout operativní informační služby založené na údajích ze satelitního monitorování Země a *in-situ* pozorování ve vodě, vzduchu a na zemi. Tyto služby zvláště poslouží potřebám tvůrců politik na všech úrovních od EU po místní. GMES se původně soustředí na rozvoj tří „rychlých služeb“ – pozemní, námořní a odezva na mimořádné události – s tím, že nedávno byly zahájeny přípravy na zavedení čtvrté služby v oblasti ovzduší. Tyto rychlé služby poskytují dobrou příležitost upevnit a zlepšit stávající systémy monitoringu v Evropě tím, že pomohou určit mezery ve stávajících údajích a informačních produktech, zaplnit tyto mezery a zajistit udržitelné a operativní poskytování údajů.
- Jak Společenství, tak členské státy jsou řádnými členy Skupiny pro dálkový průzkum Země (GEO), jejímž cílem je vybudovat globální systém systémů pozorování Země (GEOSS), a jsou proto vázány zásadami GEO, co se týče interoperability a sdílení údajů. Úvodní činnosti v této oblasti se soustředily na zlepšení přístupu k údajům a na sdílení údajů, na pokrok v rozvoji interoperability mezi systémy prostřednictvím mezinárodních norem a na další úpravy interoperability, na rozvoj mechanismů pro sdílení a využívání údajů a informačních produktů a na rozvoj podrobných specifikací a předvádění prvků související architektury a uživatelského rozhraní.
- Jako součást námořní politiky bude zavedena Evropská námořní síť pro pozorování a sběr dat, která bude vědcům a poskytovatelům služeb sloužit jako portál s vysoce kvalitními údaji o mořském prostředí – geologickými, fyzikálními, chemickými, biologickými, jakož i údaji o lidské činnosti, která má dopad na moře a oceány.
- Různé výzkumné a nevýzkumné činnosti financované Komisí se zaměřují na distributivní otevřené systémy pro správu životního prostředí. Zahrnují rámcové výzkumné programy, eTen, eContent a nověji program na podporu politiky konkurenceschopnosti a inovace.

Komise navíc v kontextu programu IDABC (interoperabilní poskytování celoevropských služeb elektronické správy) v roce 2004 v úzké spolupráci s členskými státy rozvinula evropský rámec interoperability. Tento dokument vymezuje soubor doporučení a pokynů s ohledem na organizační, sémantické a technické aspekty interoperability celoevropských služeb elektronické správy (PEGS), aby veřejná správa, podniky a občané mohli komunikovat přes hranice a napříč odvětvími. Přijetí sdělení Komise, v němž bude předloženo revidované znění dokumentu, se plánuje na rok 2008.

- Evropská agentura pro životní prostředí samozřejmě hraje stěžejní roli při sběru a poskytování informací o životním prostředí za pomoci své Evropské informační a pozorovací sítě pro životní prostředí (EIONET). EIONET je síť zhruba 900 odborníků z více než 300 vnitrostátních agentur pro životní prostředí a dalších orgánů zabývajících se environmentálními informacemi v 37 evropských zemích, jakož i pěti evropských tematických center (ETC) zabývajících se specifickými tématy životního prostředí. EIONET rovněž využívá infrastruktury na podporu a zlepšování toků údajů a informací (Reportnet), který integruje různé internetové služby a umožňuje rozdělit úkoly. Reportnet byl původně využíván zejména k předávání údajů o životním prostředí EEA, ale nyní také je uzlovým počítačem pro některé environmentální informace předávané Komisi.

Vedle uvedených iniciativ na evropské úrovni napomáhají realizaci SEIS rovněž různé iniciativy na vnitrostátní, regionální a místní úrovni. Mezi nimi můžeme uvést:

- v Německu informační portál o životním prostředí (PortalU), který pokrývá několik stovek tisíc internetových stránek a databází od veřejných institucí fungujících na spolkové úrovni a na úrovni spolkových států;
- v Irsku nástroj pro podávání zpráv o hodnocení rizik pro oblast Sever-Jih (*North-South Share Risk Assessment Reporting Tool*), jehož součástí je interaktivní mapa a databázový systém pro využití veřejností a uživateli-specialisty;
- v Itálii environmentální informační a monitorovací systém (EIMS) rozvíjený Agenturou pro ochranu životního prostředí a technické služby a regionálními soustavami agentur pro životní prostředí;
- v Nizozemsku portál RIVM pro odborníky z oblasti životního prostředí, činnost portálu byla zahájena v září 2007;
- rovněž v Nizozemsku nedávné přezkoumání zadané různými vládními orgány ohledně povinného monitoringu a podávání zpráv a úsilí v oblasti životního prostředí, přírody a vody v Nizozemsku z hlediska mezinárodních, evropských, vnitrostátních a regionálních právních předpisů;
- cílem Rakouska je dosáhnout 100% podávání zpráv elektronickou cestou, již se mu podařilo předat veškeré údaje požadované EEA jako součást jeho ročních „toků prioritních údajů“;
- v Republice Slovinsko projekt e-Reporting, u něhož se očekává bezodkladné testování softwaru;
- strategie Spojeného království na téma monitoringu a posuzování mořského prostředí (*the UK Marine Monitoring and Assessment Strategy*) přijatá v květnu

2006 Výborem Spojeného království pro politiku posuzování mořského prostředí, jejímž cílem je utvářet schopnost Spojeného království poskytovat informace a reagovat na potřeby udržitelného růstu v rámci čistého, zdravého, produktivního a biologicky rozmanitého mořského ekosystému.

8. JAKÉ ČINNOSTI JSOU ZAPOTŘEBÍ K REALIZACI SEIS?

Politický závazek ohledně principů stanovených v tomto sdělení je prvním krokem v zavádění SEIS, neboť vyšle jasný signál pro mnoho aktérů uvnitř vládních orgánů i mimo ně, jejichž úsilí je třeba nasměrovat k integrovanému projektu, který poslouží mnoha různým jednotlivým účelům. Také napomůže vyhnout se riziku pokračujícího roztříštění probíhajících činností, a tudíž jejich nižší efektivity než v případě, že by se reagovalo na výzvy popsané v tomto sdělení. Tento vůdcovský přístup musí být doplněn konkrétní akcí v rámci členských států, aby se zajistila odpovídající koordinace vnitrostátních informačních činností.

Činnosti probíhající na evropské, vnitrostátní a regionální úrovni včetně těch, které jsou popsány v části 5, musí být posíleny a koordinovány v souladu se SEIS. V rámci Komise bude dána priorita provádění **směrnice INSPIRE** a dalšímu rozvoji **iniciativy GMES** jako základu pro zlepšení sdílení environmentálních údajů a informací uvnitř Evropy a poskytování služeb tvůrcům veřejné politiky a občanům. Úspěch obou uvedených činností při řešení problémů, pro něž byly koncipovány, bude pečlivě sledován, stejně jako možná potřeba zahájit doplňkové iniciativy. Tak se zajistí, že se SEIS, INSPIRE a GMES budou navzájem podporovat.

Jak je poznamenáno výše, klíčový krokem v zavádění SEIS a zejména při vytváření očekávaných přínosů ze zjednodušení bude modernizace právních předpisů vztahujících se ke způsobu, jak jsou informace požadované v environmentálních právních předpisech dávány k dispozici. Očekává se, že tak bude učiněno přezkoumáním **směrnice 91/692/ES o normalizaci podávání zpráv**, kterou je potřeba aktualizovat a sladit se zásadami SEIS. Za tímto účelem zamýšlí Komise předložit v roce 2008 příslušný legislativní návrh zahrnující zrušení zastaralých ustanovení ve stávající směrnici o normalizaci podávání zpráv. Ačkoliv se stávající směrnice o normalizaci podávání zpráv (SRD) použije pouze na relativně malou část povinností podávání zpráv stanovených v environmentálních právních předpisech, ustanovení v revidované směrnici zamýšlená pro modernizaci způsobu, jakým jsou informace dávány k dispozici, by mohla zahrnout více než 100 stávajících povinností podávání zpráv. Navrhovaná nová směrnice také stanoví zásady a cíle SEIS formou právních závazků. Komise také využije příležitosti vyplývající z dalších změn environmentálních právních předpisů, aby zajistila, že zásady SEIS budou systematicky začleňovány do stávajících ustanovení o podávání zpráv a monitoringu všude tam, kde je to možné.

Komise bude pokračovat v úsilí o zjednodušení obsahu požadavků na podávání zpráv v tématických environmentálních právních předpisech a jejich sladění se zásadami stanovenými v tomto sdělení. Další analýza založená na probíhající práci v rámci tématické politiky životního prostředí a GMES bude zapotřebí pro vyjasnění skutečných požadavků na údaje a informace a pro rozvoj požadovaných právních a/nebo finančních nástrojů. Komise rovněž využije své účasti v příslušných mezinárodních fórech, aby povzbudila obdobné úsilí ve vztahu k mezinárodním závazkům. Členské státy budou muset ze své strany podpořit Komisi při prosazování zjednodušení na mezinárodních fórech a přijmout další kroky ke zjednodušení postupů shromažďování údajů na vnitrostátní a regionální úrovni.

Evropská agentura pro životní prostředí (EEA) hraje stěžejní roli v zavádění SEIS a byla vedoucím stoupencem mnoha zásad popsaných v tomto sdělení. Protože pokračuje v plnění svého mandátu poskytovat včasné a spolehlivé environmentální informace, bude pro EEA zásadní vymezit SEIS jako středobod své strategie. Nástroj EEA Reportnet musí být členskými státy EEA plně přijat a bude muset být postupně přizpůsoben, aby byl slučitelný se vznikajícím evropským distributivním systémem.

Aby bylo zajištěno odpovídající financování nezbytné infrastruktury, bude za tímto účelem přidělena **finanční podpora Společenství** prostřednictvím rámcových výzkumných programů, LIFE+, rámcového programu pro konkurenceschopnost a inovace (CIP) a strukturálních fondů. Protože ne všechny tyto programy jsou koncipovány na udržení operativní infrastruktury, úspěch SEIS bude též záviset na odpovídajících prostředcích přidělených z vnitrostátních a regionálních rozpočtů na nezbytné akce a cíle, jak jsou stanoveny výše.

K významnému zlepšení dostupnosti informací a nákladové efektivnosti investic nutných pro vytváření informací dojde pouze tehdy, když v členských státech proběhne další harmonizace stávajících systémů monitoringu a koordinace jejich plánování a provádění napříč tématy. Příklady nutné koordinace napříč tématy by zahrnuly in-situ monitoring sladkých vod, půdy a biologické rozmanitosti v kontextu ekosystému a roli in-situ monitoringu k potvrzení dat o prostorovém pozorování. Majíc toto na paměti, zveřejní Komise do tří let zprávu vymezující, která opatření jsou nejdůležitější, a bude-li to nutné, předloží příslušné legislativní návrhy.

Zatímco toto sdělení se soustředí v první řadě na rozvíjení SEIS v rámci EU, výše uvedené zásady budou také podporovány v rámci vztahů se třetími zeměmi, zejména kandidátskými a sousedními zeměmi, a vyvine se úsilí o otevření účasti těchto zemí v SEIS.

V roce 2008 útvary Komise spolu s členskými státy a EEA vypracují podrobný prováděcí plán za účelem dosažení cílů stanovených v tomto sdělení. Tento prováděcí plán zejména zahrne další podrobnosti o tom, jak bude SEIS zaváděn, plně se zřetelem na náklady a přínosy související se zaváděním. Plán vedle techničtějších záležitostí zahrne otázky spojené s právními, finančními, organizačními, procedurálními hledisky a obchodními modely, neboť tyto dosud nebyly uspokojivě řešeny.